

België - Belgique

P.B.

3320 Hoegaarden

2.2609

driemaandelijks tijdschrift
De V Geslachten van Hoegaarden

édition trimestrielle
Les V Lignages de Hoegaarden

M. STEENWEGEN H

PROCESSIEWEG 66

3300 TIENEN

FAMILIESCHOON

Anno XLII nr 221 3/2001

Afgiftekantoor 3320 Hoegaarden

Ver. uitg. A Veroeveren

19 SEP. 2001

Ereraad — Conseil d'honneur

Z.E.H. Henri Peeters (†), Pastoor en Landdeken van het Concilie van Hoegaarden
Sieur J.M. Lowet-Oury (†), Président d'honneur et Administrateur délégué de la Raffinerie et Sucrierie de Grand-Pont

Dhr. L. Borremans (†), Ere-Ambassadeur van Z.M. de Koning der Belgen

Dhr. G. Puttevils, Ere-Ambassadeur van Z.M. de Koning der Belgen

Dhr. Baron Charles Roberti de Winghe, Ere-Notaris

Z.E.H. J. Vandervelpen, Deken van Hoegaarden

Beschermraad — Comité de patronage

College van Burgemeester en Schepenen van Hoegaarden

Museum 't Nieuwhuys – Stichting Julien Van Nerum – vzw Hoegaarden

Redactie — Rédaction

Maurice Dodion – Lelielaan 34 – 3191 Hever – Tel. (015) 61 43 24

PRK — CCP

000-0895026-07 – Confrerie der V Geslachten – Hoegaarden

Confrerie der V Geslachten — Confrérie des V Lignages

Stichting — Fondation 09-12-1741

Rechthebbende Geslachten — Lignages ayants-droit

Servais Sweerts x Angeline Sweerts (De Zwarte Merel / Le Merle Noir)

Hubert Sweerts x Barbe Van Osmael (Het Groene Klaverblad / Le Trefle Vert)

Charles Van Nerum x Barbe Sweerts (De Gulden Lelie / Le Lys d'Or)

Henri Hoebancx x Anne Sweerts (Het Zilveren Zwaard / Le Glaive d'Argent)

Henri Struys x Elisabeth Sweerts (De Zilveren Struisvogel / L'Autruche d'Argent)

Beheer — Administration

Hoofdzetel — Siège Social

't Nieuwhuys – E. Ourystraat 2/4 – 3320 Hoegaarden – Tel/Fax. (016) 76 77 96

Lidmaatschap en abonnements

A. Van Nerum, Parklaan 5, 1860 Meise

Verzending Familieschoon

F. Veroeveren, A. Putzeysstraat 10, 3320 Hoegaarden

Ruïlabonnementen

M. Dodion, Lelielaan 34, 3191 Hever

Streek- en Biermuseum — Eetkaffee

't Nieuwhuys

Musée régional et de la bière — Taverne et Snacks

't Nieuwhuys

Tel / Fax. (016) 76.77.96

De V Geslachten van Hoegaarden

Deze Confrerie ontstond in 1741 uit de testamentaire studiebeursfundatie van Landdeken H. Peeters, ten voordele van de nakomelingen uit de geslachten S. Sweerts, H. Sweerts, C. Van Nerum, H. Hoebancx en H. Struys, allen afstammend uit de gezamenlijke voorouders Servatius Sweerts en Catharina Peeters (zuster van de Landdeken) en behorend tot het stamhuis der Sweertsen. In hun blazoen voerden ze onderscheidelijk mereis, klaverbladen, lelies, zwaarden en een struisvogel. Ook zij waren allen grote grondeigenaars en rijke brouwers die zonder tot de adel te behoren, als de meest vooraanstaande ingezetenen van hun dorp werden beschouwd. Hun doel was het bewind van Hoegaarden in eigen families te houden en hun stempel te drukken op de plaatselijke geschiedenis.

Zij zeteiden als wethouders in de Regentie en Dorpsraad, deelden het schepenambt met de machtige en bevoorrechte brouwersgilde, waarin zij de scepter zwaaiden, beheersten de corporatie van herbergiers, taverniers en cabarethouders, hielden de teugels van het kerkgezag in handen, benoemden de kapitein van de Dorpswacht, duiden hun vertrouwensmannen aan in het Weldadigheidsbureau, controleerden alle dorpsrekeningen, regelden het voogdijschap, benoemden de collateurs van hun studiebeurs, regelden de ommekeer van de vermaarde Palmprocessie en maakten overal wet.

Zij telden in hun rangen rijke brouwers, renteniers, notarissen, pastoors, geneesheren, enz... en hadden zich stellig voorgenomen om gedurende minstens vijf generaties te Hoegaarden, het politiek, burgerlijk en geestelijk gezag te beheersen.

De V Geslachten van Hoegaarden leefden net zoals te Brussel in een gesloten kring en waren aan de strengste voorwaarden onderworpen. Zij zwoeren trouw aan het Bisschoppelijk gezag van Luik, aan het Rooms-Katholieke geloof, aan de wetten van het Sweertshuis, waaruit zij waren ontstaan en aan de erfeniswet van de Confrerie.

Rond 1780 hadden de toonaangevende Geslachten zich reeds tot vijf renderende familie-gilden ontwikkeld, met name "de zwarte merel" (S. Sweertsgeslacht), "t groen klaverblad" (H. Sweertsgeslacht), "de gulden lelie" (C. Van Nerumgeslacht), "t zilveren zwaard" (H. Hoebancxgeslacht) en "de zilveren struisvogel" (H. Struysgeslacht).

Naar het voorbeeld van hun voorouders stelden zij hun eigen gildewetten op en bleven in Confrerieverband beheerd door de Hogere Sweertsraad. Wellicht lieten zij zich inspireren door de Brusselse en Leuvense Geslachten en ook door "Le Patriciat de Liège", maar moesten in geen geval voor deze onderdoen, want te Hoegaarden stelden zij een bijna dictatoriale macht en een onbetwistbaar gezag in. Zij hadden hun Hoofd- en Gildedekens, hun Keurheren, hun eigen stamhuizen, archief, wapenboek en jaarkalender (jaartelling), hun gildebaniëren, familierelieken, braken en rangtekens, scepters, bekers en schrijn.

Zij kregen met dorpswisten en onlusten af te rekenen, terwijl de revolutionaire oppositie in 1789 zelfs een machtsgreep tegen de Regenten en Wethouders uitlokte. Bij de invoering van de nieuwe dekreten van de Franse Republiek werden de notabelen onttroond en de confrerie verboden. Alsdan vormden de vijf familiegidlen zich tot broederschappen om en gingen tot een samenzwering over, waarin de Sweertsen de hoofdrol speelden.

Na de besloten tijd werkten zij zich terug aan de macht, maar hun alleenheerschappij had veel van haar vroegere luister verloren; ofschoon zij in alle instellingen en nieuwe stichtingen hun vertegenwoordigers telden. Buiten nog enkele opflakkingen leefde de Confrerie van in de helft van van de 19de eeuw wankelend verder, om ingevolge onderlinge veten rond 1870 uit te sterven. Alleen de Vari Nerumgilde bleef bestaan, maar zou eveneens wegens familietwisten rond 1908 verdwijnen.

In 1961 werd de heropstanding van de Gulden Lelie bewerkt, waaruit in 1965 het Museum van Hoegaarden ontstond, die de wedergeboorte van de oude Confrerie beoogde. Na tal van moeilijkheden werd deze in 1970 (met bekrachtiging in 1971) terug in het leven geroepen met ongeveer dezelfde doelstelling als de Associatie der Brusselse Geslachten.

Zij hebben hun eigen tijdschrift "Famillieschoon", houden afstammingsstaten bij, kennen aan hun wettige nakomelingen genealogische attesten en wapendrachten toe en leven in gesloten kring hun eigen ritus verder. Zij hebben hun hoofdraad voorgezeten door een Patriarch en hun eigen instellingen. Zij kondigen beschermingswetten af en bevorderen, via het Nieuwhuysmuseum, het cultureel leven van Hoegaarden, waardoor zij andermaal hun stempel drukken op de plaatselijke geschiedenis.

Lidmaatschap - Côtisation annuelle: 300 Bef. au minimum

000-0895026-07 Confrerie der V Geslachten van Hoegaarden
Confrérie des V Lignages de Hoegaarden

Wie 600 Bef. overschrijft krijgt er *Alpaïdis* bij, het tijdschrift van de Heemkundige kring 't Nieuwhuys Hoegaarden

Wie 1000 Bef. stort krijgt ook onze 3e uitgave: 't *Moutstockje*, tijdschrift over bierfolklore

LA CONFRERIE DES V LIGNAGES DE HOUGAERDE

D'après *Familieschoon*, trimestriële uitgave van De Edele Confrerie der V Notabele Geslachten van Hoegaerden, A° XIII, n° 104, 2/72.

Cette confrérie naquit en 1741 d'une disposition testamentaire du curé doyen H. Peeters qui fonda une bourse d'études en faveur des descendants des familles S. Sweerts, H. Sweerts, C. Van Nerum, H. Hoebancx et H. Struys, tous issus de Servatius Sweerts et de Catherina Pecters (sœur du curé doyen) et appartenant à la maison des Sweerts.

Leurs blasons portaient des merles, des trèfles, des lis, des glaives et une autruche. Eux aussi, étaient des grands propriétaires terriens et de riches brasseurs qui, sans appartenir à la noblesse, étaient considérés dans leur village comme des personnages très importants.

Leur but était de maintenir les rênes de Hougaerde et d'influencer l'histoire locale dans le sens des V lignages.

Ils siégeaient comme magistrats dans le Conseil de Régence et dans celui de la commune. Ils occupaient les différents échevinats avec la puissante gilde des brasseurs au sein de laquelle ils étaient d'ailleurs avantageusement représentés. Ils administraient la corporation des aubergistes, taverniers et cabaretiers. Ils tenaient en mains les rênes de l'autorité ecclésiastique et nommaient le capitaine de la garde royale. C'étaient eux également qui désignaient les hommes de confiance du bureau de l'assistance publique et ils contrôlaient tous comptes de la commune.

L'organisation de la célèbre procession des Rameaux était leur affaire, et c'étaient évidemment eux qui réglaient les conseils de tutelle et désignaient les collateurs de leur propre bourse d'études.

Dans leurs rangs, l'on comptait des riches brasseurs, des rentiers, des notaires, des prêtres, des médecins, etc.

Ils s'étaient promis de garder entre leurs mains tous les leviers de commande politiques, civils et religieux et ce, durant au moins cinq générations.

Les V lignages de Hougaerde vivaient, tout comme les VII lignages de Bruxelles, en un cercle restreint et leurs membres étaient soumis à des règles sévères. Ils juraient fidélité à l'autorité épiscopale de Liège, à l'Eglise Catholique Romaine, aux lois du clan des Sweerts duquel ils étaient issus et à la loi héréditaire de la Confrérie.

Vers 1780, les lignages représentatifs s'étaient développés en cinq gildes familiales très actives : « le merle noir » (famille S. Sweerts), « le trèfle vert » (famille H. Swerts), « le lys d'or » (famille C. Van Nerum), « le glaive d'argent » (famille H. Hoe-bancx) et « l'autruche d'argent » (famille H. Struys).

A l'exemple de leurs aïeux, elles édictèrent leurs propres règlements, tout en restant en étroite liaison avec la Confrérie qui, elle, était administrée par le Conseil supérieur du clan des Sweerts.

Peut-être bien étaient-elles inspirées par les lignages de Bruxelles et de Louvain ainsi que par le « Patriciat de Liège », mais elles ne devaient d'aucune manière se sentir diminuées et supportaient avantagement la comparaison, parce qu'à Hougaerde, leur autorité était solidement établie et leurs pouvoirs quasi dictatoriaux.

Mais, en 1789, elles eurent à compter avec l'opposition révolutionnaire qui fomenta des troubles afin de renverser les régents et les magistrats. Par les nombreux décrets de la République française, les notables furent détrônés et la confrérie interdite.

Alors les cinq gildes familiales se terrèrent, passant à la conspiration. Parmi les conjurés de la région, ce furent les Sweerts qui jouèrent le rôle principal. Après les temps troublés de la révolution, les lignages parvinrent à reprendre leur place au conseil communal, et bien qu'elles eurent leurs représentants dans toutes les nouvelles institutions du moment, leur domination n'était plus qu'une pâle réplique en comparaison avec ce qu'elle fut autrefois.

En dehors de quelques faits plus ou moins saillants, la confrérie vécut en veilleuse à partir du milieu du XIXe siècle, et finit par disparaître vers 1870, à la suite d'inimitiés intestines.

Seule, la gilde des Van Nerum continua son existence. Elle allait, à son tour et pour des raisons identiques, s'éteindre vers 1908.

Mais, en 1961, vint le renouveau de la gilde du Lys d'Or, avec comme conséquence heureuse la création, en 1965, du Musée de Hougaerde. Le rappel à la vie de la confrérie des V lignages fut un pas allégrement franchi en 1970.

Le 20 novembre 1971, après quelques menues difficultés, une assemblée proclama le renouveau de la confrérie. Les buts qu'elle poursuit sont, dans les grandes lignes, les mêmes que ceux de l'Association des lignages de Bruxelles.

La confrérie des V lignages de Hougaerde a son propre périodique, *Familieschoon*. Elle tient des registres des descendants et distribue aux héritiers légaux des attestations généalogiques et leur fait connaître le blason de leurs aïeux.

Art. 853 De twintigste Regentiedag (1982-2001) –

La 20ième Journée de la Régence (13 octobre 2001)

M. Dodion

Op 16 oktober 1982 werd voor de eerste maal de Regentiedag gehouden om ter herinnering aan de oude Regentie (waartoe onze voorouders behoorden) de landsfeestdag van het voormalige prinsbisdom Luik te gedenken. Met Regentie werd het bestuur van de Vrijheid Hoegaarden aangeduid.

Op 13 oktober 1213 had de grote veldslag plaats van Steppes bij Montenaken op 20 kilometer van Hoegaarden, tussen de Imegers van Prinsbischop Hugues de Pierrepont van Luik en de troepen van Hendrik I, de hertog van Brabant. De hoegaardiers streden aan Luikse zijde. De Brabanders werden verslagen en lieten 2000 gevangenen in handen van de Luikenaren. De slag had zo'n enorme weerklank dat hij als landsfeestdag werd ingesteld in het Prinsbisdom en jaarlijks met grote luister, pracht en praal werd gevierd.

De Regentiedag van de Confrerie wordt sinds 1982 jaarlijks feestelijk gevierd uit eerbied voor onze voorouders uit de V geslachten van Hoegaarden. Op zaterdag 7 oktober doen wij dit opnieuw door samen te feesten en vooral de afstammelingen van de families Hoebancx en Struys in de bloemen te zetten.

Het is ook op de eerste Regentiedag (1982) geweest dat in het 't Nieuwhuysmuseum een stand ter ere van de V Geslachten van Hoegaarden werd ingehuldigd.

Le 16 octobre 1982, les lignages ont célébré la fête de l'ancienne principauté de Liège (Bataille de Steppes, 13 octobre 1213), et cela en mémoire de la Régence (le gouvernement de la franchise de Hoegaarden pendant l'Ancien Régime) dans laquelle nos ancêtres siégeaient. Pendant ce premier jour de la Régence on a pu assister à l'inauguration d'une nouvelle vitrine au musée 't Nieuwhuys, consacrée aux V Lignages.

Depuis 1982 le jour de la Régence est organisé chaque année au mois d'octobre. Le 13 octobre nous ferons de même pour tous les descendants des grandes familles de Hoegaarden. Le programme de cette journée commémorative se trouve à la page suivante.

Programma

- 10 u. Eucharistieviering in de decanale St.-Gorgoniuskerk door onze nieuwe Proostheer, Z.E.H. Deken G. Hardiquet, voor de overleden leden van de Confrerie der V Geslachten van Hoegaarden.
- 11 u. Ontvangst op het gemeentehuis door burgemeester F. Huon, beschermheer van onze Confrerie, de schepenen, gemeenteraadsleden en de dekenen van de Confrerie der V Geslachten.
Academische zitting door M. Dodion, lic. geschiedenis en redactie Familieschoon.
- 12 u. Familiefoto.
- 12.15 u. Lunch in 't Nieuwhuys, museum en eetkaffee, aloud pand van de familie Van Nerum en stamhuis van de Confrerie.
- 14.30 u. Dorpswandeling langs de historische familiegoederen van de oude Hoegaardse geslachten. (Alternatief: geleid museumbezoek).
- 16.00 u. "Borgher van Hoegaarden"-plechtigheid; De "Edele orde van den Moutstock" slaat een deelnemer tot burger van Hoegaarden.
- 17.00 u. Gezellig samenzijn en samenspraak over en aanvulling van genealogische gegevens over de verschillende families. Er zullen genealogische gegevens voorhanden zijn. Het is mogelijk dat families kunnen aangeschakeld worden aan bestaande stamboom. Daarom vragen wij zoveel mogelijk inlichtingen betreffende ouders, grootouders, overgrootouders, ... Graag fotokopij van familiedocumenten en -gebeurtenissen vanaf nu zenden naar M. Dodion, Lelielaan 34, 3191 Hever

Inschrijvingsstrook te sturen naar

G. Sweerts, Bleistraat 42, 3320 Hoegaarden, tel. 016/76.70.76. (liefst voor 6 oktober)

Naam:

Adres:

stort heden x 250 BF. (per deelnemer), Broodmaaltijd met koffie inbegrepen,
op rekening 000-0895026-07 van de Confrerie der V Geslachten van Hoegaarden met
vermelding: Regentiedag.

Programme

- 10 h. Sainte Messe, célébrée par le doyen G. Hardiquet, pour les membres décédés de la Confrérie des V Lignages de Hoegaarden.
- 11 h. Réception à la maison communale par le bourgmestre, les échevins, le conseil communal et les doyens de la Confrérie, suivie d'une séance académique.
- 12 h. Photo familiale.
- 12.15 h. Lunch, offert aux participants au musée
"t Nieuwhuys", très ancienne maison étroitement liée à la Confrérie des V Lignages.
- 14.30 h. Promenade guidée et visite au vieilles demeures de nos ancêtres, les fondateurs de la Confrérie. (Alternatif: visite guidée au musée).
- 16.00 h. La Confrérie de la bonne bière de Hoegaarden "Die Edele orde van de Moutstock" proclame comme "Bourgeois de Hoegaarden" un des participants.
- 17.00 h. Discussion et dialogue: la généalogie des différentes familles et la descendance de Servais Sweerts et Cathérine Peeters. Nous aurons des données généalogiques disponibles. Il est possible que votre famille puisse être rattachée à l'un ou l'autre arbre généalogique en notre possession. C'est la raison pour laquelle nous vous demandons de nous envoyer le plus grand nombre possible de renseignements relatifs à vos parents, grands-parents et même arrière grands-parents.
Si vous possédez de vieux faire-parts de décès et des remerciements ou autres documents, faites-en des photocopies et envoyez les dès maintenant à M. Dodion, Lelielaan 34, 3191 Hever.

✂

A renvoyer à G. Sweerts, Bleystraat 42, 3320 Hoegaarden, 016/76.70.76.
(de préférence avant le 6 octobre)

Nom:

Adresse:

verse x 250 FB (par personne), inclusif le repas du midi
au compte 000-0895026-07 de la Confrérie des V Lignages de Hoegaarden.

La 20ième journée de la Régence est placée sous le haut patronage de madamme Godelieve Hardiquet , échevin d'Etat Civil de la commune de Hoegaarden.

Note généalogique – Afstamming van G Hardiquet uit de V Geslachten.

- 1 Servaes Sweerts (Hoeg 1670-1737) x Catharina Peeters (Hoeg 1672-1741)
- 2 Carolus Van Nerum x Barbara Sweerts
- 3 Franciscus Van Nerum x Catharina Lowet
- 4 Jean Henri Van Nerum x Marie Groetaers
- 5 Joannes Van Nerum x Caroline Collin
- 6 François Van Nerum x Thérèse Collaert
- 7 Blandine Van Nerum x Leopold Stockmans
- 8 Prosper Stockmans x Felicie Toletti
- 9 Clemence Stockmans x Ferdinand Hardiquet
- 10 Godelieve Hardiquet

De Regentiedag 1982-2001 staat onder de hoge bescherming van Mevrouw G. Hardiquet, schepen van Burgelijke Stand van de gemeente Hoegaarden.

Art. 854

Belg Georges Ugeux verkoopt Wall Street in de wereld

Voormalig voorzitter privatiseringscommissie bekleeft topfunctie bij New York Stock Exchange

Georges Ugeux (51), die tot vorig zomer de Belgische privatiseringscommissie leidde, is eind september aan de slag bij de New York Stock Exchange, de grootste aandelenbeurs ter wereld. Als 'Executive Vice-President International & Research' behoort hij tot de vier topmensen die direct onder 'chairman and chief executive officer' Richard Grasso werken. Met Grasso reist Ugeux de wereld rond om bedrijven te overhalen tot een beursgang op 's werelds grootste beurs.

De medewerkers van de New York Stock Exchange (NYSE) staan officieel neutraal ten opzichte van de koersbewegingen. Steigen of dalen, gezegd laat het hen koud.

Ze zijn tenslotte geen handelaren maar marktmeesters.

„De Dow Jones staat nog maar op twintig punten verlies”, zegt directeur mediaties Ray Pellecchia, nadat het koersgemiddelde eerder op de dag op min zeventig stond. Pellecchia gaat voor naar de zesde verdieping waar groepsdirecteur Georges Ugeux een ruime kamer heeft die uitkijkt op Wall Street. Na afloop van het gesprek checkt Ugeux even snel de koersen. „Hoeveel denk je dat het geworden is?”, vraagt hij aan Pellecchia. Die mompelt dat hij geen idee heeft. „Twintig punten winst!” Opgetogen kreten vullen het vertrek. Hoe bestaat het!

En toch zijn het niet de koersen die tellen. „Wij zijn een beurs”, zegt Ugeux. „Wij kijken naar volume, niet naar prijs. In een jaar tijd is het gemiddelde verhandelde volume per dag gestegen van 410 naar 500 miljoen aandelen per dag.” Een jaar of vijf geleden was het nog 200 miljoen.

Grasso, de topman van de NYSE, zei onlangs dat de beurs nu in een week verhandelt wat toen hij er begon te werken in een jaar werd verhandeld. Het enige wat de NYSE in de gaten moet houden is dat het systeem een ongewoon groot handelsvolume aan kan en dat het orders van buiten tijdig kan verwerken.

Vorig jaar is het computersysteem uitgebreid zodat er nu in principe drie miljard aandelen per dag zouden kunnen worden verwerkt. Als het ook maar één keer zou voorkomen dat de capaciteit verzadigd is of dat een telefooncentrale tilt slaat, zouden beleggers het vertrouwen kunnen verliezen.

Ugeux is echter niet belast met technische kwesties. Hij is de directeur internationale zaken en moet de New Yorkse aandelenbeurs verder mondialiseren. „De internationale beurstransacties hier groeien”, zegt Ugeux. „De beurs realiseert zich dat de internationale groei naar verhouding zelfs veel groter is dan de binnenlandse. De groei van het aantal bedrijven komt de komende jaren uit de ontwikkelingslanden, de groei van marktkapitaal zal uit Europa komen.

Toen Richard Grasso in juni 1995 aantrad beseftte hij dat het nodig was om een afzonderlijk iemand te belasten met internationale contacten en werving.” Dat werd Ugeux, een man met de nodige ervaring in de financiële wereld.

Op dit moment hebben 290 buitenlandse bedrijven een notering aan de NYSE. Ze hebben een marktkapitalisatie van in totaal 2,3 biljoen dollar.

In de loop van dit jaar zal Petrofina, de eerste Belgische notering, naar Wall Street gaan en voorts noemt Ugeux de Nederland-

se banken ABN Amro en ING, France Télécom en Hoechst. Ugeux is een team aan het samenstellen van vaste medewerkers en overzeese contacten die onderzoek doen en bedrijven benaderen. „Ons streven is om het aantal buitenlandse noteringen te verdubbelen tegen het jaar 2000”, zegt Ugeux. Hoewel hij er met een knipoog aan toevoegt: „Maar het maakt geen deel uit van mijn contract.” Desgevraagd zegt Ugeux dat de internationale ambities van de NYSE geen reactie is op het succes van de schermbeurs Nasdaq, die de laatste jaren heel wat buitenlandse bedrijven wist aan te trekken. De NYSE beseftte dat tien procent van de noteringen buitenlands was en dat er verhoudingsgewijs meer in die fondsen gehandeld werd dan in de Amerikaanse.

„Wij zijn zo hard gegroeid dat we misschien niet voldoende aandacht aan de buitenlandse noteringen hebben gegeven”, zegt Ugeux. De Belg is minstens een week per maand onderweg, soms samen met beurstopman Grasso, om de wereld af te reizen. Doel is buitenlandse overheden en bedrijven bewust te maken van de financieringsmogelijkheden die de NYSE kan bie-

Zingende bankier

Georges Ugeux werd in 1945 geboren in Etterbeek bij Brussel. Het gezin telde zes kinderen. Hij studeerde rechten en haalde een licentie in economie aan de universiteit van Leuven. Hij werkte een groot deel van zijn loopbaan bij de Generale Bank, waar hij opklom tot directeur. In 1985 vertrok hij naar Londen voor een baan bij zakenbank Morgan Stanley. Na drie jaar keerde hij terug naar België om financieel directeur te worden bij de Generale Maatschappij.

Opnieuw vond hij het na drie jaar welletjes en koos hij voor Londen om de Europese activiteiten van Kidder Peabody te leiden. Kidder was een volle dochter van General Electric maar was al sinds de overname een blok aan het been. Telkens opnieuw dook het gerucht op de bank zou worden verkocht. In 1994 werd bekend dat een Kidder-handelaar in New York gefraudeerd had. Nog datzelfde jaar hield de bank op te bestaan en werden de onderdelen verkocht aan Paine Webber.

Ugeux begon toen voor zichzelf. Hij kreeg in België ook de functie van voorzitter van de privatiseringscommissie (Commissie voor de Evaluatie van de Activa van de Belgische Staat) en voorzitter van het financieel comité van het Europees Investeringsfonds.

Ugeux is getrouwd en heeft vier kinderen, van wie de twee dochters in Parijs wonen en de zonen in New York. Zijn liefhebberij is zingen. „Maar”, zegt hij: „Ik heb nog geen koor kunnen vinden dat past bij mijn werkschema.”

Canada en enkele Europese landen als kandidaten die hoog op de lijst staan.

„Sinds ik hier ben aangesteld, ben ik al drie keer in België geweest”, zegt Ugeux. Zijn adviseurs ter plaatse zijn François Cornelis van Petrofina en André Leysen van Gevaert. De New York Stock Exchange is in marktkapitaal gerekend net zo groot als — hou je vast — de Nasdaq, Tokio, Londen, Parijs en Frankfurt bij elkaar opgeteld. Het absorptievermogen is ongekend, dus beurzen in kleinere landen kunnen de NYSE als een bedreiging zien.

Ugeux is zich daarvan bewust. Hij zegt dat de NYSE niet wil concurreren met buitenlandse beurzen maar die juist wil aanvullen.

Ugeux: „Wij hebben gemiddeld één bezoeker van een buitenlandse aandelenbeurs per dag. Wist u dat er op de Kaaiman-

Georges Ugeux: „Tegen het jaar 2000 willen we het aantal buitenlandse bedrijven met een notering op Wall Street verdubbelen.”

© Paul Bolsius

kunnen groeien en investeren. Dat een notering op de NYSE rendeert, blijkt uit het gegeven dat de handel in aandelen van een fonds toeneemt zodra dat fonds ook in New York wordt verhandeld.

De status werkt in het voordeel van het bedrijf. Tenslotte zouden noteringen in zijn

eilanden een beurs is? geheel niet mogelijk zijn als er geen notering was aan de NYSE.

Ugeux gaat op het puntje van zijn stoel zitten om goed uit te leggen hoe graag de NYSE samenwerkt met buitenlandse beurzen. „Wij geven buitenlandse vertegenwoordigers de gelegenheid hun beurs aan te prijzen bij onze leden. Behalve beursmensen krijgen we hier natuurlijk ook andere hoogwaardigheidsbekleders op visite. Honderd van onze buitenlandse noteringen komen uit de ontwikkelingslanden.”

We moeten niet vergeten dat met het kapitaal dat New York levert bedrijven

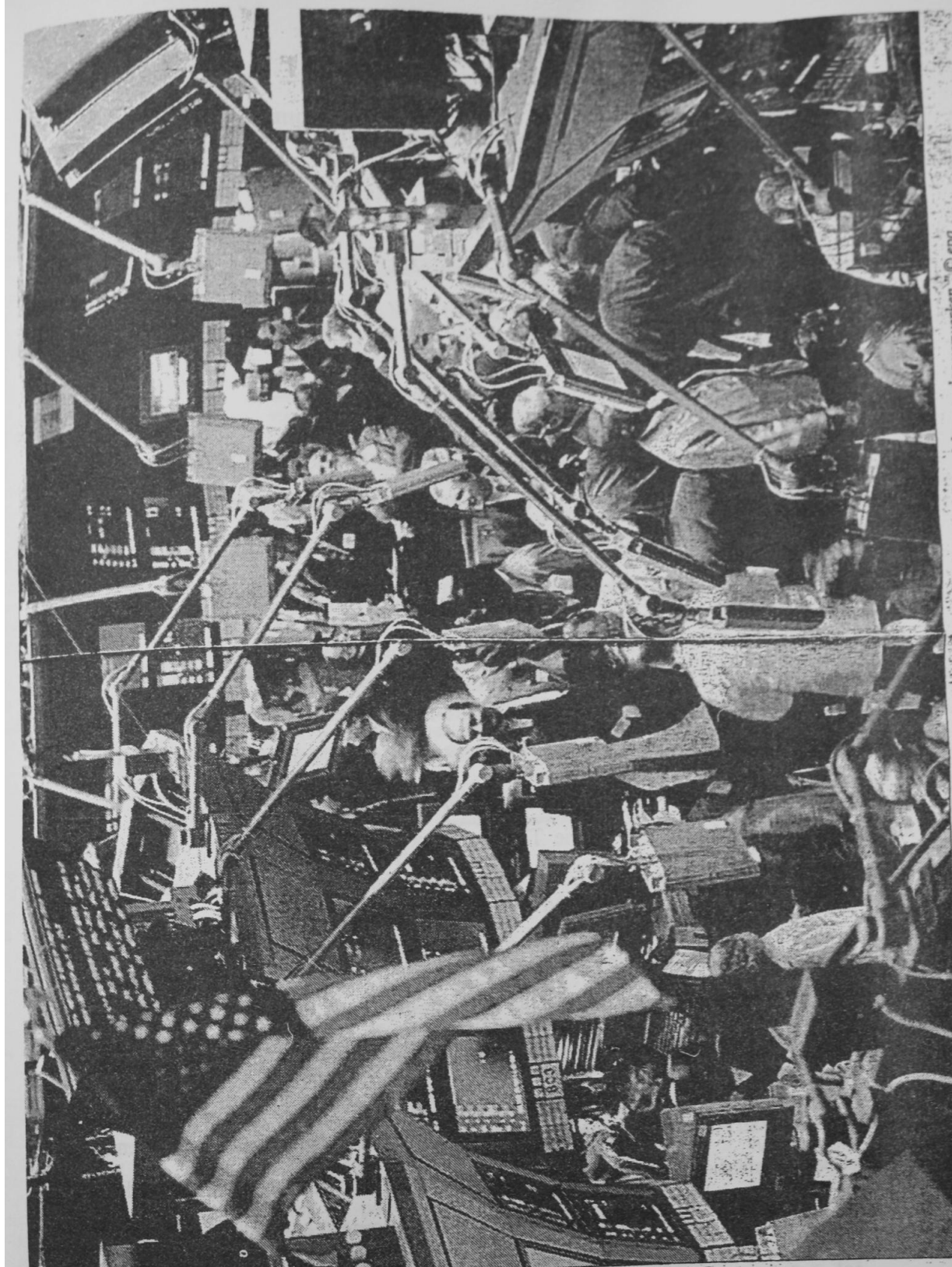
Er wordt aan de NYSE voor 1 miljard dollar per dag gehandeld in telecommunicatie-aandelen. Ugeux denkt dat na de invoering van de euro de liquiditeit op de markten zal veranderen. De komst van de euro zal de interesse van beleggers vergroten. Ugeux verwacht dat beide zijden van de oceaan daar profijt van zullen hebben en dat door de impuls van de euro de NYSE de grootste beurs van Europese bedrijven zal worden.

„Er zullen onzekerheden zijn maar we gaan er gewoon vanuit dat er op 1 januari 1999 een euro is”, aldus Ugeux. „De kosten van een opschorting zijn te groot.” Ne

doorvragen wil Ugeux nog wel wat zeggen „maar dan vertolk ik alleen mijn eigen mening als Europeaan en niet meer die van de NYSE.” Volgens Ugeux moeten de Europeanen er vooral op letten dat ze een geloofwaardig monetair systeem hebben. Dat is het allerbelangrijkst voor de lange termijn. Of het ene land nu een begrotingstekort van 2,9 procent heeft en het andere van 3,1 procent is dan eigenlijk van secundair belang. „Geloofwaardigheid draait niet om tienden van procenten”, aldus Ugeux. „Het moet geen spel van cijfers worden. Het gaat om de zuivere intenties daarachter. Het vermogen van beleggers om in een euro te geloven hangt af van de

landen die zich er volledig voor inzetten. Het is dan ook beter om te beginnen met zes of zeven deelnemende landen die geloofwaardig zijn dan te proberen zoveel mogelijk erbij te betrekken, waarvan er een aantal eigenlijk nog niet klaar zijn. Overigens houden wij de verwachtingen van Europese beurzen die vooruitlopen op de komst van de euro nauwlettend in de gaten.”

„Wij kijken naar volume, niet naar prijs. In een jaar is het gemiddelde verhandelde volume per dag gestegen van 410 naar 500 miljoen aandelen per dag”

Het computersysteem van de New York Stock Exchange kan drie miljard aandelen per dag verwerken. © epa

Notre généalogique sur Georges Ugeux (Uccle 20/04/1945), époux de Francine Godet (08/10/1947). Carrière dans la finance internationale

Enfants Myriam (15/12/1971)
 Patrick (05/09/1973)
 Catherine (21/12/1975)
 Benoit

Georges Ugeux est le fils aîné de Georges-Albert Ugeux (Uccle 19/12/1916 – 26/11/1996) et de Marie Madeleine Lambert(+ Sainte Ode 10/03/1993). Il est donc le petit-fils de Georges Mathieu Ugeux (Huy 20/08/1881 – Bruxelles 21/08/1964) et de Victorine Gabrielle Coenen (Zétrud-Lumay 12/06/1884 – Uccle 12/06/1972) qui eurent huit enfants.

Le père de Gabrielle Coenen, Mathieu Theophile Coenen (Zétrud-Lumay 22/11/1849 – Vaux-Chavannes 11/11/1912) tenait le moulin à Sainte-Marie Geest. Il a épousé Marie Henriette Vitaline Van Autgaerden (Zétrud-Lumay 11/04/1855 – Sainte-Marie Geest 15/01/1911), sœur de Marie Thérèse Van Autgaerden (Zétrud-Lumay 11/12/1853 – Zaventem 13/11/1924, mais inhumée à Hoegaarden). Cette Marie Thérèse a épousé Philippe Charles Coenen (Zétrud-Lumay 09/05/1952 – Jodoigne 15/12/1901). Donc deux frères qui ont épousé deux sœurs.

Au moment de son mariage Philippe Charles Coenen est qualifié de comptable, mais plus tard il sera brasseur, vinaigrier, négociant, installé à Jodoigne, sur la Grande Place dans un grand bâtiment jouxtant le mur sud de la collégiale (immeuble Pardon).

Les deux sœurs Van Autgaerden étaient enfants du couple J.B. Van Autgaerden et Henriette Collart et petits-enfant de J.B. Van Autgaerden junior et Francoise Van Nerum, tous deux de Hoegaarden. Françoise Van Nerum appartenait du côté paternel à la famille Van Nerum qui avait fondé le Lys d'Or, une des 5 branches de la Confrérie des V Lignages de Hoegaarden.

Art. 855 Naamkunde vandaag

Brussel
Eigen berichtgeving

Buiten het ontbreken van de naam Mathilde kon het NIS woensdag, bij het presenteren van de 'voornamenhitlijst', voor niet echt veel verrassingen zorgen. Populaire namen van 1999 komen volgens de studie van het NIS ook in 2000 terug. Zo eindigde Laura vorig jaar ook op de eerste plaats. De meisjesnaam stond vorig jaar 1.018 keer op geboortekaartjes. Net iets minder dan de populairste jongensnaam Thomas, die zo'n 1.034 ouderparen kon bekoren. Ook Thomas was in 1999 de meest verkozen naam. Momenteel lopen er in België 19.556 Laura's rond, 25.086 Belgen luisteren naar Thomas. Ook Marie (770) en Nicolas (644) verroerden

geen vin op de hitlijst. Sarah (684) en Maxime (606) vervulden de topdrie. Vanaf plaats vier zijn er wel wat veranderingen waar te nemen. Emma wint vier plaatsen en nestelt zich net voor Manon (5de). De jongensnaam Louis kent ook meer succes dan in 1999. Met drie plaatsen winst heeft de naam een podium-

plaats in het zicht. De eerste Amerikaanse naam op de jongenslijst vind je met Dylan (513), zoals het populaire personage uit de Amerikaanse televisieserie Beverly Hills 90210, op de vijfde plaats terug. Amber bekleedt bij de meisjes een zevende plek (9de in 1999). Louise geraakte dit jaar nog net in de toptien. Opmerkelijk is de meisjesnaam Océane (357) op de veertiende plaats en Mohamed, dat in België aan 258 zonen werd gegeven. Alexia en Jessica zijn met 103 hits respectievelijk voor-

laatste en laatste. Bij de jongens is Jérémy, 124 keer gekozen, de rode lantaarn.

Mathilde is in België, in tegenstelling tot de verwachtingen, helemaal niet zo populair. Nochtans waren de voorspellingen voor een Mathilde-boom nog zo 'gek' niet. Dankzij het officiële bezoek van Rania van Jordanië werden er in 2000 115 Rania's geboren. William, de voornaam van de zoon van Prins Charles, is in ons land toch nog goed voor 156 hits en een 83ste plaats.

Dat het vorig jaar autosalon was op de Heizel hebben de nieuwbakken ouders geweten. Verscheidene meisjesnamen in de hitlijst, zoals Océane, Morgane, Jade, Caro en Chiara verwijzen ongetwijfeld naar de allernieuwste modellen van de automerken. Wat dacht u van de nieuwe stationwagen Renault

Océane, de pittige Audi-cabrio Jade of de Rover monovolume Chiara? Parapsychologen duiden het fenomeen van de automerkenamen voor kinderen als een "op het eigen nageslacht gerichte projectie van de auto als fallussymbool".

Iets wat al jaren smeul-

NAAMKUNDE

Océane, Morgane, Chiara, dat het vorig jaar autosalon was, zullen nieuwbakken ouders maar geweten hebben

de, maar nu echt aan de oppervlakte komt, is het overnemen van namen uit illustere Australische soap-series, zoals Zoë, Zoé, Choë en Febe. Bij de meisjes verwijst slechts één naam, Imane (op de 96ste plaats), naar een allochtone oorsprong. Bij de jongens zijn dat Mohamed (op de 32ste plaats) en Mehdi. De eeuwenoude namentraditie uit de joods-christelijke geschiedenis blijft overeind. Namen als Marie, Sarah, Léa, Hannah, Marthe, Thomas, Jonas, Lucas blijven de ouders inspireren. (KVDS, BDS)

MEISJESNAMEN ANNO 2000

1	Laura	1.018	51	Zoë	168
2	Marie	770	52	Zoé	167
3	Sarah	684	53	Alicia	166
4	Emma	645	54	Alice	163
5	Manon	626	55	Aurlélie	163
6	Julie	580	56	Kelly	163
7	Amber	538	57	Alexandra	161
8	Charlotte	534	58	Caroline	161
9	Lisa	501	59	Noémie	161
10	Louise	446	60	Anouk	158
11	Camille	434	61	Jade	156
12	Justine	398	62	Sofie	155
13	Pauline	374	63	Delphine	151
14	Océane	357	64	Amélie	149
15	Léa	374	65	Aline	147
16	Chloé	331	66	Inès	144
17	Elise	315	67	Nina	143
18	Emilie	309	68	Chloë	142
19	Femke	305	69	Kaat	140
20	Britt	299	70	Anke	139
21	Jolien	293	71	Fleur	136
22	Eline	286	72	Kato	134
23	Hanne	284	73	Elodie	132
24	Lotte	276	74	Lien	132
25	Jana	274	75	Estelle	129
26	Marine	265	76	Hannah	128
27	Margaux	264	77	Caro	126
28	Céline	264	78	Chiara	126
29	Margot	244	79	Fanny	124
30	Eva	243	80	Bo	121
31	Sara	239	81	Marthe	119
32	Clara	236	82	Ines	117
33	Silke	233	83	Anna	116
34	Lara	228	84	Lise	116
35	Anaïs	225	85	Ophélie	116
36	Luna	220	86	Febe	115
37	Fien	216	87	Rania	115
38	Lore	214	88	Mélanie	113
39	Juliette	213	89	Fiona	112
40	Sophie	211	90	Célia	110
41	Morgane	204	91	Lauren	110
42	Lucie	203	92	Noa	110
43	Axelle	197	93	Florence	109
44	Elisa	197	94	Ine	108
45	Ellen	185	95	Melissa	108
46	Amandine	178	96	Imane	107
47	Victoria	174	97	Audrey	106
48	Laure	172	98	Lies	105
49	Valentine	170	99	Alexia	103
50	Yasmine	170	100	Jessica	103

JONGENSNAMEN ANNO 2000

1	Thomas	1.034	43	Axel	238
2	Nicolas	644	44	Martin	238
3	Maxime	606	45	Wout	234
4	Louis	547	46	Quinten	233
5	Dylan	513	47	Jason	232
6	Jonas	507	48	Loïc	232
7	Lucas	492	49	Jonathan	223
8	Robbe	491	50	Gilles	222
9	Simon	473	51	Jordan	217
10	Robin	472	52	Matthias	217
11	Nathan	430	53	Dorian	214
12	Antoine	425	54	Sam	214
13	Julien	413	55	Thibault	214
14	Arthur	405	56	Jordy	213
15	Tom	404	57	Théo	210
16	Alexandre	384	58	Stijn	209
17	Guillaume	362	59	Arno	206
18	Jens	346	60	Maarten	206
19	Ruben	338	61	Mathieu	202
20	Florian	326	62	Cédric	200
21	Bryan	314	63	Bram	199
22	Benjamin	313	64	Sander	193
23	Arnaud	302	65	Dries	188
24	Michel	297	66	Noah	182
25	Hugo	285	67	Corentin	180
26	Quentin	285	68	Jasper	176
27	Victor	284	69	Pierre	176
28	Romain	273	70	Logan	175
29	Anthony	268	71	Stef	174
30	Adrien	266	72	Valentin	174
31	Niels	262	73	Kobe	173
32	Mohamed	258	74	Yannick	173
33	Vincent	256	75	Nick	167
34	Luca	254	76	Tim	167
35	Arne	252	77	Lennert	164
36	Kevin	251	78	Thibaut	164
37	Seppe	248	79	Tristan	161
38	Brent	246	80	Lars	160
39	Jarne	246	81	Alexander	159
40	David	245	82	Elias	158
41	Mathias	244	83	William	156
42	Maxim	244	84	Tibo	155
			85	Cyril	151
			86	Samuel	149
			87	Clément	148
			88	Ryan	148
			89	Daan	147
			90	Pieter	147
			91	Liam	145
			92	Sébastien	143
			93	Mehdi	142
			94	Lukas	138
			95	Alexis	137
			96	Milan	132
			97	Ward	132
			98	Justin	130
			99	Olivier	126
			100	Jérémy	124

In de naam van de vader

Dat vragen dichters en denkers een persoon als mannelijk definiëren. De vraag die Sykes zich stelde was: is er een verband tussen de twee? Wetenschappers hebben ontdekt dat onze familienamen een boel informatie bevatten over onze genen, onze wortels, ons biologische verleden en... echtelijke trouw.

"We zijn tot de conclusie gekomen dat er een onwaarschijnlijk nauw verband bestaat tussen het gentype en de naam van een individu", meldt professor Bryan Sykes van het Instituut voor Moleculaire Geneeskunde in Oxford. Zijn bevindingen zijn het resultaat van het speuren naar zijn eigen stamboom, die hij terugbracht tot ongeveer 1300. Omstreeks die periode werden de eerste familienamen geïntroduceerd, als gevolg van een nieuwe wetgeving waarbij boerderijen konden worden overgeërfd en er dus behoefte ontstond aan een manier waarop mensen hun identiteit konden bewijzen. Bijnamen, geografische aanduidingen en beroepen vormden de inspiratiebron voor namen. In het geval van de eerbiedwaardige professor was zijn naam, Sykes, afgeleid van het woord voor grensrivier in het dialect van Yorkshire.

Familienamen worden doorgegeven via mannelijke afstamming, net als Y-chromosomen, de genen die

"Ik kreeg het idee voor een onderzoek toen ik een lezing gaf voor een bedrijf met aan het hoofd ene sir Richard Sykes", onthult de professor. "Ik suggereerde dat we maar eens moesten uitvissen of we verwant waren." Met behulp van een DNA-borstel waarmee men cellen van de wang verwijdt, werden stalen van hun genen geanalyseerd,

NAAMKUNDE

samen met die van dozijnen andere Sykes die uit het bevolkingsregister waren geplukt. Beide mannen, en meer dan de helft van de andere naamgenoten, hadden hetzelfde Y-chromosoom.

"Het was een fantastische ontdekking, een van de dingen die bewijzen hoe opwindend wetenschap kan zijn", was het commentaar van sir Richard. "Bryan en ik weten nu dat we een voorouder gemeen hebben met alle andere Sykes." Verder onderzoek heeft uitgewezen dat meer dan de helft van de personen met dezelfde familienaam ook het Y-chromosoom deelt.

Chromosomen worden van de ene generatie op de andere door elkaar gehaald, behalve het Y-chromosoom, dat van vader op zoon overgaat, net zoals de familienaam. "Het is opmerkelijk dat zowel de naam als het chromosoom meer dan twintig generaties lang verbonden zijn gebleven", stelt Bryan Sykes. "Het vergt tenslotte maar een geval van ontrouw om die band te verbreken, en toch blijven naam en Y-chromosoom na 700 jaar in meer dan 50 procent van de gevallen gelinkt. Het aantal onechte kinderen per generatie wordt daarbij teruggebracht tot minder dan 1 procent, wat op een stabiel gezinsleven wijst dan algemeen werd aangenomen."

Mensen met dezelfde familienaam krijgen voor zeventienduizend frank van de professor een DNA-borstel en een zakje voor staaltjes opgestuurd en kunnen zo ontdekken of ze hetzelfde Y-chromosoom delen. In gevallen waarbij twee afzonderlijke takken van een familienaam bestaan - bijvoorbeeld in verschillende provincies - kan een test uitmaken tot welke groep een individu behoort. Eén kanttekening: de test werkt alleen voor mannen, omdat hij gebaseerd is op het Y-chromosoom. "Als een vrouw dergelijke informatie wil, moet ze dat via haar man of broer doen", aldus professor Sykes.

Un patronyme pour la vie

La loi sur le nom de famille devrait changer. Un enfant pourra alors hériter indifféremment du patronyme du père ou de la mère. Ou même des deux

Le coup d'accélérateur est venu de France. En février dernier, l'Assemblée nationale approuvait, en première lecture, une proposition de loi qui rompt avec la tradition patriarcale du patronyme. Elle stipulait qu'un enfant devait pouvoir porter indifféremment le nom du père ou de la mère, voire même les deux juxtaposés.

A cette occasion, Marc Verwilghen (VLD), ministre fédéral de la Justice, faisait savoir qu'il souhaitait, lui aussi, répondre aux recommandations du Conseil de l'Europe et accorder aux

époux des droits égaux dans l'attribution du nom de famille. Il n'avait toutefois pas retenu le double patronyme. Il préférait le « modèle hollandais », qui limite le choix au nom paternel *ou* maternel.

C'était sans compter les femmes parlementaires. Leur sang n'a fait qu'un tour face à un projet jugé conservateur. En effet, placées devant une alternative, les mères risquent fort de se contenter du statu quo actuel, pour la paix des ménages !

Les mandataires féminines ont, dès lors, décidé de prendre le ministre de vitesse. Bien qu'issues de tous les partis

francophones et flamands, elles sont parvenues, en quelques semaines, à s'entendre sur un amendement à la proposition de loi Ecolo-Agalev, relative à la transmission du nom, déposée à la Chambre en début de législature.

Ce nouveau texte pose quatre principes :

➤ 1. Comme en France, les parents devraient avoir le choix entre le nom du père, celui de la mère ou les deux accolés. Dans ce dernier cas, la préséance de l'un sur l'autre est laissée à l'appréciation du couple.

➤ 2. En cas de désaccord des parents. ●●●

Même si la loi est modifiée, l'enfant devrait continuer à porter le nom du père dans la majorité des cas.

... les enfants hériteront automatiquement de leurs patronymes juxtaposés dans l'ordre alphabétique.

● 3. A partir de la deuxième génération, les pères et mères au double patronyme auront à sélectionner, pour leur progéniture, deux de leur quatre noms. S'ils n'y parviennent pas, seul le premier de chaque patronyme compo-

sé sera transmis.
● 4. Quoi qu'il en soit, l'option prise pour l'ainé(e) sera déterminante. Tous les enfants d'un même couple devront s'appeler de manière identique.

Dans leurs motivations, les femmes parlementaires insistent sur l'augmentation du nombre des familles monoparentales ou recomposées. En s'adaptant à son temps, la loi pourrait atténuer les discriminations entre les enfants. Ceux dont la filiation paternelle n'est pas établie ne seront plus les

seuls à porter le nom de la mère. Chez d'autres, le choix du patronyme maternel pourra témoigner d'une volonté progressiste... ou d'une préoccupation onomastique. Un couple pourra ainsi privilégier le patronyme le plus rare, notamment à particule. Ou éviter un nom difficile à porter : un garçon qui aurait dû naître Tartempion, comme

son père, pourra s'appeler Dubois, comme sa mère.

Cette proposition de loi, qui fait la part belle à la liberté de choix, ne va toutefois pas au bout de sa logique, à l'instar de la législation québécoise, par exemple (*lire ci-dessous*). « Or seule la plus grande latitude permet de veiller à l'intérêt des mères et évite les frustrations familiales, pense le consultant Paul Bienbon, juriste de formation, qui s'intéresse depuis vingt ans à la question. Ainsi, l'obligation d'un patronyme commun aux frères et sœurs ne favorisera pas les options les plus novatrices, les compromis familiaux du style : le nom du père pour l'ainé(e) ou pour les garçons, celui de la mère pour le (la) second(e) ou pour les filles. » Ou inversement.

Par ailleurs, en cas de litige, le recours à l'ordre alphabétique pour le patronyme double risque d'appauvrir le patrimoine onomastique, en sacrifiant les noms commençant par les dernières lettres de l'alphabet.

Cela dit, qu'elle soit amendée ou pas, la proposition des femmes parlementaires ne créera pas de révolution dans les chaumières. Au Québec, où une législation similaire est en vigueur depuis dix-sept ans, environ 70 % des couples optent toujours pour le nom du père, un quart pour le double patronyme et 5 % seulement pour le nom de la mère. ●

Dorothée Klein

LOIS ET COUTUMES

Les exemples étrangers

A l'origine, le nom de famille était un simple sobriquet. Il était accolé au prénom pour limiter les cas d'homonymie. On distinguait ainsi Jean Le-roux, à la tignasse de poil de carotte, de Jean Dumoulin, qui habitait près du moulin. Au départ, les surnoms n'étaient pas transmis d'une génération à l'autre. Seuls les nobles conservaient, de père en fils, le nom de la propriété ancestrale. Dans nos contrées, cet usage s'est étendu aux autres classes sociales, avec la généralisation des registres paroissiaux. Puis il a été coulé dans la loi. Mais les comparaisons inter-

nationales montrent que l'Etat n'a pas cru bon, partout, de se mêler d'une histoire de famille.

● Ainsi, en **Irlande** et au **Royaume-Uni**, ce n'est pas la loi qui règle la transmission du patronyme, mais la coutume. L'enfant hérite le plus souvent du nom du père. Mais il peut aussi recevoir celui de sa mère. Ou les deux reliés par un trait d'union. Ou même tout autre patronyme choisi par le couple.

● En **Espagne**, le double nom est la règle. Traditionnellement, le premier patronyme est celui du père, le second celui de la mère. En 1999, une modification légis-

lative a toutefois autorisé l'ordre inversé.

● En **Finlande** et au **Danemark**, les époux peuvent se choisir, au moment du mariage, un patronyme commun, celui du mari ou de la femme. Leur progéniture en hérite automatiquement. Mais si cette démarche préalable n'a pas été effectuée, l'enfant reçoit le nom d'une des deux personnes qui détient l'autorité parentale. Que la naissance soit légitime ou pas.

● En **Allemagne**, l'enfant peut aussi hériter du nom d'un des deux parents ou des deux juxtaposés. La préséance est au choix. En l'absence d'accord, elle est tirée au sort.

● Au **Québec**, les parents donnent à l'enfant l'un de

leurs noms ou les deux dans l'ordre souhaité. Ils peuvent changer d'avis à chaque naissance : frères et sœurs ne sont pas obligés d'avoir le même nom. Faute d'entente, le patronyme composé s'impose. Il débute alors par le nom paternel dans le cas d'un fils et maternel pour une fille. Les parents porteurs d'un double patronyme choisissent au maximum deux des quatre noms à transmettre. En l'absence d'accord, le premier de chaque nom composé prime. Enfin, pour limiter les frustrations, un patronyme « sacrifié » peut toujours devenir un deuxième prénom. Une coutume popularisée, aux Etats-Unis, par John « Fitzgerald » Kennedy. D.K.

Art. 856 Afstammeling Hoebancx in de kijker

IN DE KIJKER HILDE CLAES

9-10/06/2002

Verkoopster drankbonnetjes

Vrouwen die zich interesseren voor voetbal, je komt ze wel meer tegen. Maar in Tienen zit er eentje die meer doet dan naar een wedstrijd gaan kijken. Hilde Claes is al 33 jaar actief bij de club in haar stad.

FOTO JEF COLLAER

Enige vrouw tussen tien mannen

Bij elke thuismatch zit ze in de kantine van tweedeklasser KVK aan een apart tafeltje. Elk groen „consumptiebonnetje” passeert door haar vingers. Hoelang ze zo haar bijdrage levert voor het welzijn van de club, weet ze zelf niet goed meer. Zeker meer dan 20 jaar en dus langer dan KVK bestaat. Ze was voordien al in de weer voor Voorwaarts Tienen, de club, die in 1981 fuseerde met Racing.

Hoe komt een vrouw in voetbalmiddens terecht? „Als je sociaal gevoelig bent, kan dat heel gemakkelijk”, beweert Hilde Claes. „Ik zet me ook in voor Ziekenzorg en vertegenwoordig die vereniging in de Tiense cultuurraad. Eigenlijk komt het door mijn lidmaatschap van de Bond van Grote en Jonge Gezinnen dat ik in het voetbal verzeild geraakte. Vraag me niets over voetbal zelf. Ik weet dat het een sport is, waarbij elf spelers tegen een bal trappen. Je moet geen rasechte kenner zijn om een club te doen leven. Inzet van besuursleden is nodig.”

Hilde Claes kende wijlen secretaris Frans Boon van Voorwaarts Tienen goed. Die was ook actief in de BGJG. „Hilde, we hebben je bij Voorwaarts nodig”, zei hij haar op een dag in 1968. De kantineuitbaatster van de sympathieke club aan de Cabbeeksepoort was plots overleden en de toenmalige 28-jarige kleuterleidster Hilde in de vrije school van Bunsbeek stond de volgende thuismatch achter de toog pinten de schenken. Wat later trad ze toen tot het bestuur en bereidde ze het eten voor de spelers. Aan dat laatste steekt ze vandaag nog steeds een handje toe.

Het bleef niet bij dat typisch vrouwelijke handwerk. Toen Voorwaarts er een B-terrein bij kreeg, stond ze stoer haar mannetje bij het ingraven van de doelpalen en afmeten van de kalklijnen. „Ik was de enige, die de afmetingen kon becijferen”, lacht ze.

Hilde is nu al tien jaar voorzitter van het feestcomité van de club en zit in het dagelijkse bestuur. „Als enige vrouw tussen tien mannen.” Ook is ze bestuurslid van de vzw Bergestadion, die het beheer doet van het stadion, dat eigendom is van de stad Tienen. Maar liefst van al verkoopt ze bonnetjes in de kantine.

Achiel BAEKEN

De VZW 't Nieuwhuismuseum in samenwerking met het tijdschrift Alpaïdis en de "Confrerie der V geslachten van Hoegaarden", nodigt iedereen uit op haar

Eerste Stamboomdag

Zaterdag 22 September 2001
11.00u - 17.00u

't Nieuwhuismuseum Hoegaarden
E. Ourystraat 2-4

- De stamboom van Alpaïdis, laatste wereldlijke vorstin over Hoegaarden, tot koning Albert II
- De Hoegaardse afstammelingen van Karel de Grote
- Kwartierstaten van Hoegaardse families
- Eerste hulp bij het opmaken van de eigen afstamming
- Computer en genealogie

Voor wie vragen heeft of gewoon nieuwsgierig is

Iedereen Welkom
Toegang Gratis

Confrerie- en gilderaden - Les fonctions et leurs titulaires chez les lignages

Ereraad

Hoofd-eredeken: G. Puttevils, Groot Overlaar 146, 3300 Tienen, 016/811510.
Bijz. eredeken: Ch. Roberti de Winghe, Naamsestraat 42, 3000 Leuven, 016/221455.
Mombaarvader: J. Vandervelpen, Pastorijsstraat 30, 3320 Hoegaarden, 016/766173.
Princ. Protectieheer: F. Huon, burgemeester Hoegaarden.

Keurraad

Sweertshuys: G. Sweerts, Bley 42, 3320 Hoegaarden, 016/767076.
Leliehuys: E. Van Nerum, Kauterhof 7, 3320 Hoegaarden, 016/760832.
Hoebancxhuys: V. Claes, Anjelierenlaan 5, 3300 Tienen, 016/810517.

Kapittelraad

Proostheer: Z.E.H. Deken G. Hardiquet.
1e Coadjutor:
2e Coadjutor:

Hoofdraad van de Confrerie

hoofddeken: G. Sweerts.
hoofdonderdeken: R. Van Nerom, St.-Annalaan 168, 1640 St.-Genesius-Rode, 02/3584458.
hoofdraadsheer: V. Claes.
comptorist: A. Van Nerum, Parklaan 5, 1860 Meise, 02/2694900.
griffier-genealoog: M. Dodion, Lelielaan 34, 3191 Hever, 015/614324.
ceremoniem. - adv.: D. Beeckman de Schore, D. Herreynslaan 87, 2610 Wilrijk, 03/8272880.

Raad van de Sweerts-alliantie

deken: G. Sweerts.
onderdeken: H. Sweerts, Nerm 147, 3320 Hoegaarden.
raadsheer: W. Sweerts, Leuvensestraat 19, 3290 Diest, 013/311081.
1e gezworene: B. Sweerts, Bley 19, 3320 Hoegaarden, 016/766693.
2e gezworene: J.P. Sweerts, Rue Grosse Boule 17, 1495 Villers-la-Ville, 071/878340.

Raad van de Gulden Lelie

deken: M. Van Nerum., Kouterhof, 3320 Hoegaarden
onderdeken: R. Van Nerom.
raadsheer: A. Van Nerum (Meise).
1e gezworene: A. Van Nerum (Hoegaarden).
2e gezworene:

Raad Hoebancx-Struys-alliantie

deken: V. Claes.
onderdeken: J. 's Jegers, Burg. Voetslaan 28, 3990 Peer, 011/632504.
raadsvrouw: H. Claes, Waaiberg 44/11, 3300 Tienen, 016/815383.
1e gezworene: Ed. Rabbelier, Keldermanstraat 70, 3067 XM Rotterdam
2e gezworene: J. Mineur-Claes, Hogenstraat 95, 3450 Geetbets, 011/588186.

INHOUD CONTENU

art 853	De twintigste Regentiedag (1982-2001) La 20ième journée de la Régence (13 octobre 2001)	M. Dodion	2806-2809
art 854	De Belg Georges Ugeux verkoopt Wall Street in de wereld et retrouve ses ancêtres parmi les V Lignages de Hoegaarden	M. Dodion	2810-2814
art 855	Naamkunde vandaag	M. Dodion	2815-2820
art 856	Afstammeling Hoebancx in de kijker.		2821

EDITO

Faites un grand plaisir aux responsables de la Confrérie et participez à la 20ième Journée de la Régence

Musée 't Nieuwhuys – Museum 't Nieuwhuys
Samedi, 13 octobre 2001 – Zaterdag 13 oktober 2001
E. Ourystraat 2-4
3320 Hoegaarden
10-18 h.

Wees fier op de confrerie die sinds 1741 bestaat en enig is in ons land en schrijf in voor de Regentiedag van Zaterdag 13 oktober 2001.

Wie vragen heeft over zijn afstamming of problemen met het opmaken van zijn genalogie of er gewoonweg wil aan beginnen is welkom op de eerste stamboomdag, die doorgaat in 't Nieuwhuys museum van 11 tot 17 u op zaterdag 22 september.